

K U R Y E R

DLA PRZYJACIELI SZUKAJĄCY.

C Z Y L I

DZIENNIK LITERATURZE, KUNSTOM, NOWOŚCIOM
I MODOM POŚWIĘCONY.

N^{er} 15.

Dziennik ten wychodzi w Składzie sztuk pięknych A. BRZĘZINY trzy razy na tydzień, to jest: w Poniedziałek, Środę i Sobotę z dołączeniem kwartalnie dwunastu rycin miedzi, których jedna miedzi. Prenumerata na 36 Numerów, przysyła się w Stolicy, w kwocie Złp: 15. na Prowincyi Złp: 18

Do Jana.

Cóż się to dzieje na tym świecie Janie?

Każden prawidła cnot i czynów kryśli;

Lecz własym wzorem własne poprzeć zdanie,

Nikt ani myśli.

Żyć na ustroniu, w zaciszy pełn cnotę

Nie darz nikogo ukłonem głębokiem

Pewno nikt na cie jak na młdą istotę

Nie rzuci okiem;

Lecz jeśliś wstanie szafuy hojnie złoto,

Nadskakuy wszystkim nie zmiurzaiać powiek

Przydą godności, przydzie honor z cnotą.

Rzekną: to człowiek.

Pó cóż więc pisać? płakać raczy trzeba,

Ze tłum o cnotie pisarzy, Autorów,

Raczyły zesłać dobroczynne Nieba,

A mało wzorów.

B I I O N

Powieść z Greckiego.

Imię moje było Apollodor i we śnie posiadałem niezmiernie bogactwa. — Pompa mojego dworu przewyższała Królewską

i w całej Attice nie mówiono o niczem innem, iak tylko o okazalych uczciach które dawałem; o wspaniałości moich pałaców o piękności mych ogrodów i o znaczney liczbie mych niewolników.

Przecież na łonie tych dóbr, otoczonego wszytkim co rokosz i szczęście człowieka pożądać może, prześladował mnie nie-smak i obrzydzenie i mogę szczerze powiedzieć nie miałem iedney chwili szczęśliwey. —

Nie długo stan ten stał mi się nieznośnym, pobiegłem szukać rady u mądrego Kalliasa z którym mi krwi związki łączyły. — Przyjacielu! zawołałem zalany łzami iakże iestem nie-szczęśliwy! — Szczęście obsypało mnie swemi dary, nie skarby w-muszaia dla mnie winny hołd od sztuki i natury, nie potrzebuie iak tylko iedno wyrzec słowo, a nieurodzayne niwy okryią się kwiatami, zwrócone rzek koryta popłyną skrapiać i wilżyć ziemię mych ogrodów; — dużo snycerza i pedzel malarza ożywia na mój rozkaz żiwny marmur i płótno; najpiękniejsze Grecyi kobiety u-biegają się o zaszczyt mego wyboru, wszystko czeka mego skinie-nia a ja żadam jeszcze, albo raczey nie mam już nic do żądania. O ty którego wiek przeżył ciernistą doświadczenia ścieżkę! dro-gi Kalliasie naucz mnie bydź szczęśliwym.

Kallias odpowiedział mi te słowa: „Nie maszże więcej u-bogich w twych obszernych włościach? — Bez wątpienia — „Aza-tem kochany Apollodrze dopóki tych znaydować będziesz w stanie, dopóty nie narzekay na losy, ich szczęście następnie i two-je iest w twej mocy. — Czy znasz Biiōnā? — Którego lud czi na-zwiskiem mądrego? — Tego samego postępuy iego śladem a bę-dziesz szczęśliwy. — Cóż on czyni? — Posłuchay i nie przychodź więcej szukać rad moich. —

„Biiōn odziedziczył po oycu majątek dosyć znaczny i pię-kny dom położony na żyzney dolinie dwie godzin od Miletu odda-loney; cztery gościnice wysadzone drzewami prowadziły do iego mieszkania, słynącego prostotą.

Na początku każdego z nich, rozkazał wybudować przyie-mne dworki, zamieszkaue przez niewolników, których iednym iest zatrudnieniem wyszukiwać i wzywać ubogich wędrowników do spo-cznięcia pod gościnnym dachem Biiōnā. — Wprowadzają ich do pokoiów wystanych miękkimi kobiercami, gdzie słodkim spoczyn-kiem zasilają umordowane członki. — Podobne starania poświęcone im są dzień cały aż do wejścia ranney intrzenki; wtedy udaro-wani białemi iak śnieg szatami, kończą podróż błogosławiąc swe-mu dobroczyńcy.

„Tak iest Kalliasie zawołałem rzucić się na iego łono, tak, tobie iedynie winien iestem me szczęście ty oświecasz mą duszę; i teraz dzięki twoim dostatkom zawstydze meai czyny mą-drego Biiōnā. Będę opiekunem nieszczęśliwych — przymuszę świat cały do błogosławienia dniom moim. —

W krótkim przeciegu czasu wzniósł się na mój rozkaz wspaniały pałac. — Tysiąc marmurowych kolumn zdobiło zewne-trzną iego postać a 12 bram ułatwiały podróżnemu wejście. Nad główną z nich czwano złoty napis.

Mieszkanie Apolodora dobroczyńcy i Ojca nieszczęśliwych.

Podobne podziękowania —

Ktokolwiek doznawszy wszystkich rozkoszy tego siedliska szczęścia okazał chęć puszczenia się w dalszą podróż, tego jeden niewolnik z mego strony na zażatek wiecznej Apollodora pamiątki darzył bogatym kobiercem w pośrodku którego błyszczało tkane złotem me imię.— Wszyscy oddalali się śpiewając moje pochwały, prosząc bogów o zachowanie życia mego w jak najdłuższe lata:—

Naywiększą było dla mnie rozkoszą, przebiegać wszystkie drogi prowadzące do mego pałacu. W postaci niewolnika wprowadzałem nie raz zmęczonych podróżnych do wspaniałych jego pokoiów i często ukryty, byłem świadkiem ich dziękczynień.—

Pewnego dnia spostrzegłem starca, który wzrokiem podziwienią pełnym przypatrywał się wspaniałości mego pałacu. „Dobry Starcze rzekłem do niego, masz pewnie jakie żądania.— Nie stety cóż można żądać w moim wieku.— Nieczytałeś tego wspaniałego napisu?— Czytałem lecz bojaźń..... Czego się boisz? Apollodor jest zbawcą nieszczęśliwych, weydz do jego Pałacu iakiekolwiek są twe życzenia spełnionemi będą.—

Natychmiast ukazali się moi niewolnicy, a wzięwszy starca pod rękę, pokazywali mu wspaniałość i bogactwa tego przytułku ubóstwa.— posadzono go potem przy stole naydelikatniejszemi okrytym potrawami, a po skończonym obiedzie sędziwy starzec spoczął na purpurowem łożu.— Chcącego co świt w dalszą puścić się drogę niewolnicy moi ubrali w wiedwabne suknie, i obdarzyli kieszą z pięcioma set sztukami złota.— Z umysłu napotkałem starca w przyległym memu mieszkaniu lesie.— Jakżeż zapytałem go się, niemówiłemże prawdy? Apollodor odpowiedział mi, jest w samej rzeczy naywspanialszym z wszystkich ludzi: dziw się wraz ze mną bogactwu jego podarunków. Mówiąc te słowa pokazywał mi suknie i kiesę.— W tej chwili część nasadzonych przeze mnie Niewolników, rzuca się na nas obydwoh: i w okamgnieniu ogalając starca nietylko z moich podarunków ale i własnych jego sukni.

(Dalszy ciąg w następującym Numerze).

ZBYTEK ARABÓW.

W czasie obchodu weselnego *Maleka*, Sultana *Seldchuów* z córką Kalify *Moadadi*, odbytego w Bagdadzie w roku 1087 Ery Chrześcijańskiej, wypotrzebowano między innemi 80.600 funtów cukru.

Mochamet również Sullan *Seldchuów* kazawszy w roku 1154 ściąć jednego z swoich ministrów, znalazł po między jego pozostałościami 13000 Kaftanów różowego koloru.

Wspaniały meczet wybudowany w Damaszku w roku 711 przez kalifę *Dalid* kosztował 88 milionów złotych. Sześćset lamp szczerozłotych, wiszących na takichże łańcuchach szerzyły w tym gmachu blask nadzwyczajny. Jeden z następców *Dalida* na miejsce złotych pozawieszał żelazne lampy na łańcuchach z tegoż kruszcu. — a to iak mówił celem, ażeby blask tamtych nie był więcéy wiernym przeszkodą w ich modlitwach.

Gdy w roku 917 *Zoé* Cesarzowa Gręcka wysyłała poselstwo do Kalifa *Moctadi*, Straż pałacowa tego Xięcia składała się z 160,000 ludzi 40,000 Ennuchów białych a 30000 czarnych. — 700 odźwiernych otaczało wejście do pałacu. Cały gmach tak wewnątrz iak i zewnątrz okryty był 12,500 sztukami złotych tkanin nieporównanęj wartości i równą liczbą naykosztowniejszych iedwabnych materji — W pośrodku posłuchalnęj Sali wznosiło się lane ze złota drzewo, mające mnóstwo gałęzi na których umieszczoną była znaczna liczba różnobarwnych ptaków, które swem śpiewem naśladowały naturalny głos istot które przedstawiały.

Teatra i Widowiska Stolicy.

TEATR NARODOW. W dniu 1. b. m. daną była Maskarada, o godzinie 8. odegrano Komedję *Rywale samých siebie* — w niej gra JP. *Dąbrowskiej* i JP. *Polkowskiego* na zupełną zasługę pochwale. O godzinie 10. odegrano Operę: *Rendézvous na Przedmieściu*. Jak dalece sztuka ta wesołą treścią i niezrównaną grą naszych Artystów podoba się Publiczności świadczy utrzymywanie się ięj już dosyć długie na naszęj Scenie; wszczegółności: JPP. *Dmuszewski*, *Kudlicz* i *Damse* iak równie JP. *Jankowska* i *Aszpergerowa* grą swoją wiele nam ią uprzyjemniają. O godzinie 12. *Divertissement Tancerskie*.

Maskarada ta pomimo iż w porównaniu z przeszłorocznemi, daleką od nich była, była iednak iedną z nayliczniejszych w teatralniejszym Karnawale, przeszło czterysta Osób znajdowało się przytomnych.

W dniu wczorayszym daną była nowa Komedja z Francuzkiego *Podróż do Portu*. Pomnożyła ona niewielką ieszcze liczbę tych sztuk, które nam nie ieden wieczór przyjemnie spędzić pozwalają. Nastąpił Balet *Młynarze*.

Potem daną była w Salach Redutowych *Reduta*, która pomimo kłęczącego się Karnawalu dosyć pustą była. — Pomiędzy nayplekklejszeimi maskami uważaliśmy dwie wyobrażające dzień i noc leż tak przez gust i wytworność w ubiorze, iak i przez dokładność obięgoż przewyższające ten *Dzień* i *Noc* które się na ostatnim Balu Ubogich pokazały. —

Znaczenie Szarady umieszczonej w 13. Numerze iest *To - ka - y - zas* w przeszłym *Krew - kosc*.